

konstatere, at politiets beredskab ikke har været tilstrækkeligt, måske også at materiel og andet ikke har været, som det burde være. Nu må ministeren jo så tage et ansvar og sikre sig, at vi ikke oplever den slags ting én gang til.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Politidirektøren i København har oplyst, at der var et betydeligt antal personer, herunder børn, på gaden på det tidspunkt, hvor urolighederne begyndte. Dette var også tilfældet i området ved Nørrebrogade, hvor der imidlertid umiddelbart før angrebet på McDonald's familierestaurant herskede en rolig og naturlig stemning – aftenen taget i betragtning.

Politidirektøren har anført, at der fra politiets side blev udvist besindighed og betydelig omtanke, hvilket gjorde det muligt at foretage rydning af området på den for befolkningen som helhed skånsomste måde. Politidirektøren har i den forbindelse lagt vægt på, at der, således som begivenhederne udviklede sig, måtte forventes betydelig modstand mod politiet.

Under disse omstændigheder, hvor deltagerne i urolighederne blandt andet havde forberedt stenkast ved samling af brosten m.v., ville en politimæssig indsats med en utilstrækkelig styrke meget let kunne have ført til, at situationen havde udviklet sig ukontrollabelt. I en sådan situation ville både de tilstedeværende borgere, der på almindelig vis fejrede nytåret, og de indsatte politifolk blive udsat for en betydelig personlig risiko.

Da der fra civilklædte kriminalfolk i området indgik meldinger om, at der trods forlydender herom ikke var tale om brand i McDonald's-restauranten, eller at der i øvrigt skulle være risiko for beboerne i området, valgte den operative politiledelse at lade en politimæssig indsats afvente assistance fra andre områder i byen. Det lykkedes herefter politiet gennem indsættelse af ca. 180 politifolk at bringe urolighederne til ophør. Under denne aktion kom 19 politifolk til skade.

Spørgeren har endvidere bedt mig redegøre for, om jeg finder, at politiet råder over de fornødne magtmidler i forbindelse med uroligheder af den omhandlede karakter. Dette spørgsmål vil jeg komme ind på i forbindelse med besvarelsen af de følgende spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 515

14) Til justitsministeren af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Indeholder straffeloven efter ministerens opfattelse tilstrækkelige sanktioner til at afskrække »autonome« hærværksmænd fra ulovligheder af den type, som fandt sted nytårsaften på Nørrebro, og hvilke initiativer har myndighederne taget for at drage de skyldige til ansvar for deres handlinger i forbindelse med de omfattende uroligheder og hærværk?«

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Straffeloven indeholder en række bestemmelser, som alt efter omstændighederne vil kunne bringes i anvendelse over for deltagere i voldelige opløb.

Jeg kan her som eksempel henvise til bestemmelserne i straffelovens § 291, stk. 2, om hærværk af betydeligt omfang, der indeholder straffebestemmelser på op til fire års fængsel, og bestemmelserne i straffelovens § 119 om vold, blandt andet mod politiet, der indeholder en strafferamme på op til seks års fængsel.

Politidirektøren har oplyst, at foreløbig fire personer er anholdt og varetægtsfængslet for vold i form af stenkast mod politiet. Yderligere er én person fængslet for hærværk af betydeligt omfang. Det er endvidere oplyst, at efterforskningen fortsætter intensivt, herunder med hensyn til de stedfundne ødelæggelser.

I relation til straffeniveauet for vold mod politiet kan jeg oplyse, at der i byretten er faldet domme over aktivister, der deltog i urolighederne på Nørrebro den 18. maj 1993. Anklagemyndigheden har på baggrund af de udmålte straffe indbragt et antal domme for landsretten med påstand om, at der sker en skærpelse af de idømte straffe.

Jeg skal i den forbindelse endvidere henvise til, at rigsadvokaten i sin beretning om begivenhederne på Nørrebro 18. og 19. maj har påpeget, at forløbet af urolighederne på Nørrebro og den efterfølgende straffesag giver anledning til at overveje behovet for ændringer i det retlige grundlag for bekæmpelse af voldelige opløb og de retlige virkemidler, som politiet råder over.

Jeg finder det imidlertid rigtigst at afvente landsrettens afgørelse i straffesagerne, forinden man vurderer, om og i givet fald i hvilket omfang der er behov for at tage skridt til lovændringer på dette område.